

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileae, 1619

Simyli et Polystrati

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1546](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1546)

MORTVORVM DIALOGI.

ΣΙΜΥΛΟΥ ΚΑΙ
Πολυστράτη.SIMYLI ET
Polystrati.

Erasmo Roterodamo interprete.

SIMYLV S.

Και ποῦ, ὦ Πο-
λυστράτη, ἢ οὐ
παρ' ἡμᾶς, ἔτι
οἶμα, οὐ πολὺ

ἀρκεύοντα τῶν ἑκατῶν, βί-
βιακός. Πο. οὐκ ἂν ἐπιβίωσι ἐν-
νεήκοντα, ὦ Σίμυλε. Σί. πῶς
δὲ τὰ μετ' ἡμῶν ταῦτ' ἐβίωσι
τείακοντα; ἢ ὡς ἔδ' ἀμφὶ τὰ
ἰδδολομικοντά ἐν ὄντι; ἀπέ-
θανον. Πο. Ἰπέρηδισα, ἢ
καὶ βίωσιν παράδοξον ἔτι δόξα.
Σί. παρὰδοξον, ἢ γέροντα
καὶ ἀδελφούς, ἀτηνός τε. πῶ-
ς ἔτι, ἢ δ' ὄλαις ἐν τῷ βίῳ.
Διάλαβ. Πο. τὸ ἢ πρῶτον ἄπαν-
τα ἰδωάμω, ἔτι ἢ πᾶσι δὲ ὡ-
ρεῶσι ἢ ἄνθρωποι, καὶ ἡμῶν
καὶ ἀδελφῶν, καὶ μύρα, καὶ
οἶνον ἀνθοσμίας, καὶ τράπη-
ζα ἵπέρ τὰς ἐν Σικελίᾳ. Σί.

λευνὰ

Enisti tandē
tu Polystrate,
ad nos, quum
annos vixeris

haud multò pauciores cen-
tinor. POL. Nonaginta-
octo, Simyle. SIM. Sed qui-
nam triginta istos annos egi-
sti, quibus mihi sueras super-
stes? Nam ipse perij te fer-
mè septuagenario. POL.
Quàm suavisimè profectò,
etiam si hoc mirū tibi vide-
bitur. SIM. Mirum verò,
siquidem tibi primūm seni,
deinde inualido, postremò e-
tiam orbo quicquam pote-
rat esse in vita suave? POL.
Principiò nihil erat quod
non possem: praterèd pueri
formosi complures aderant,
tum mulieres mitidissima,
unguenta, vinum mirè fra-

grans, postremò a mensæ vel Siculis illis lautiores. SIM.

Nona

λαινά ταῦτα. ἐγὼ γάρ σε πάσι
 βυ φαδύβρον ἵπισάμω. ΠΟ.
 ἀπ' ἡμετέροι μοι, ὃ γυναι, παρ
 ἄνωμ τὰ γὰρ, καὶ ἔωθον μὲν
 ἄνθ' ἐπὶ θύρας ἐφοίτων μάε
 λα ποιοί. μετὰ δέ, παντοῖά
 μοι δῶρα πρὸς ἄπαντα
 χόδον τῆς γῆς κάλλιπα. ΣΙ. ἴτυ.
 ράννη ἔσ, ὃ Πουδρατε, μετ'
 ἱμέ; ΠΟ. ἔκ, ἀπ' ἱρας ἀς ἔχον
 μνείας. ΣΙ. ἐλάτ. ἱρας ἀς οὐ
 τηλικῶτ' ἔσ, ὃ δόνας τέτ-
 ταρας ἔχων; ΠΟ. οὐ Δία τῶ
 ἀείσας γέτ' ἴν τῆ πόλι. ἢ γέ-
 ροῦτα με. ἢ φαλακρόν, ὡς ὁ
 ρᾶε, ὄντα, ἢ λημῶντα πρὸς
 τι, καὶ κορυφαῖνα ἡμετέρου.
 το θεραποδοῦτον, καὶ μακά-
 ρωτ' ὡσὺ αὐτῶν ὅν τινα ἄν ἢ
 μόνον πρὸς βλεψα. ΣΙ. μῶν
 καὶ οὐ τινα, ὡσπερ ὁ Φάων
 πῶδ Αφροδίτῳ, ἐκ Χίθου
 πόρθμων ἔσ, ἔτα ὅτι ἄναμψφ
 ἔδοκε νίον εἶναι, καὶ καλὸν
 ἐξ ἡπαρχῆς, καὶ ἀξιέρασον;
 ac senio cæcuiens, postremò naribus mucosis, tamen cupi-
 difsimè mihi inserviebat, adèd vt is felix videretur, quem-
 cunque vel aspexissem modò. SIM. Num tu quoq; quem-
 admodum c Phao ille, Venerem aliquam è Chio trans-
 uexisti, vt ob id optanti tibi illa dederit rursus ad iuuen-
 tam redire, ac denuò formosum atque amabilem fieri?

Noua narras : nam ego te
 planè sordidum ac parcissi-
 mum esse sciebam. POL.
 Atqui, vir præclare, ^b ex æ-
 lienis arcis opes mihi sub-
 sciebant. Tum diluculò
 protinus quamplurimi mor-
 tales ad fores meas ventita-
 bant, simulq; ex omni rerum
 genere, quæ terrarum vbiuis
 pulcherrimæ reperiuntur,
 munera deportabantur. SI-
 MYL. Num me defuncto
 regnum gessisti? POL. Mi-
 nimè : verùm amantes has
 bebam innumeros. SIM.
 Non possum non ridere. iu-
 ne amantes, tantus natu-
 quum esses, vix que tibi den-
 tes superessent quatuor?
 POL. Habebam per Io-
 uem equidem optimates cia-
 uitateis : quumq; essem tum
 senex, tum caluus, sicuti vis-
 des, prætercà lippiens etiam,
 6666 POL.

Πο. ἔν, ἀπὸ τοῦτ' ὅρ, πρὶ
 ἐπιθύμῃ ὡ. Σί. ἀνιμάτα
 λίας. Πο. καὶ μὴ πρόδηλός
 καὶ ὄϊρος οὐλοῖ πολὺς ἄρ, ὁ
 παρὰ τὸς ἀτέκνος ἢ πλεονέκτους
 χέροντας. Σί. νῦν μανθεύω
 σὸ τὸ λέειν ὅ, ὅθι μακάρι, ἔ-
 τι πρὸ τῆς χροῦς Ἀφροδίτης
 ὡ. Πο. ἀτὰρ, ὅ Σίμωνε, ἐκ ὅ-
 λια τῶν ἱερῶν ἀφελῶν-
 κα, μονογενὴ πεποιηθῆναι
 ἢ αὐτῶν. ἢ ἰθρυλόμην δ'
 ποτάκις, καὶ ἀπέκλειον αὐτῶν
 τινὰς ἐνίοτε. οἱ δὲ μισθῶν, ὅ
 ἢ ἀμύλων ἡγεβάνοντο ἐν τῇ
 περιεπέσει ὀλοῖσιν. Σί. τίλ' ὅ
 δ' ὅρ, πῶς ἐβλάστωσεν τῶν
 ἡγεμάτων; Πο. ἐς τὸ φανῆ-
 ρθῆναι ἕκαστον αὐτῶν κληρονό-
 μων ἀφελῆσθαι ἱερασοῦν. ὅδ'
 ἐπίσταί τε, καὶ ἡοικαστικῶ-
 τήρων παριστάσθαι ἑαυτῶν.
 ἅμα δὲ τὰς ἀληθεῖς ἱε-
 ρείας ἐκείνας ἔχον κατέλι-
 πον, οὐκ ἔλαβον ἄποινα φράσῃ.

POL. Haudquaquam: quibus
 magis quam talis essem, qua-
 lem dixi, tamen supra modum
 adamabar. SIM. ^c Aeni-
 gmata narras. POL. At-
 qui notissimus est hic amor,
 quem vulgo sic frequens,
 nempe erga senes orbos dia-
 nites. SIM. Nunc tua for-
 ma vnde tibi profecta fue-
 rit, intelligo, vir egregie,
 nimirum ab aurea illa Ves-
 nere. POL. Veruntamen
 non parum multas commo-
 ditates ab amantibus tuli,
 Simyle, propemodum etiam
 adoratus ab illis. Porro se-
 pius etiam quasi procax il-
 lis illudebam, excludens in-
 terdum nonnullos eorum, in-
 terim illi inter sese decerta-
 bant, & in ambiendis primis
 apud me paribus alium a-
 lius antecire nitentur. SIM.
 Sed age, de facultatibus tuis
 quid tandem statueras? POL.

Σί.
 Palam quidem affirmabam,
 me unumquenque illorum re-
 licturum heredem: idque illi
 quum crederem futurum, cer-
 tatim se quisque obsequentio-
 rem atque adulantio-
 rem praebat. Ceterum alteras
 illas veras tabulas, quas apud
 me servaueram, reliqui, in
 quibus omnes illos plorare iussit.

Σί. Τίνα δ' αὖ πλαντοῦμαι τὸν
 ἡληρονόμου ἴσχορι ἢ περὶ τίνα
 τῶν ἀπ' τῷ γένει; Πο. εἰ μὴ Δί',
 ἀλλὰ νεώγητόν τινα τ' μαθα-
 κίωρ τ' ἄριον Φρύγα. Σί. ἀμ-
 φ' ἰπόβ' ἴτη, ὃ Πολύστρατ'; Πο.
 ὄχι δὲν ἀμφὶ τὰ ἄνοσι. Σί. ἢ τ'
 δι' μανθάνω ἂ τίνα σοι ἐκεί-
 ν' ἰχάριζο. Πο. πλὴν ἀπὸ
 πονδ' ἐκείνων ἀξιοῦσθ' κληρο-
 νομῆν, ἢ καὶ βάρβαρ' ἴω,
 καὶ ἄθερος, ἐν ἡδὴ καὶ αὐτοῖ
 οἱ ἄεσοι θεραπέυσι. ἰκῆ-
 ν' τὶνυ ἐληρονόμουσί μιν,
 καὶ νῦν ἐν τοῖς ἀπατείδαις
 αἰθμάται, περὶ γρημῶν ἢ
 τὸ γένος, καὶ βαρβαρίων. Κό-
 δρος δ' ἀγγέισθ', καὶ Νι-
 ρίως κατῶν, καὶ Οδυσσεῶς
 σωτηρίας ἢ λιγύρω ἢ ἔναι.
 Σί. ὄ μοι μίλα, καὶ στραγγη-
 σάτω τ' ἐμάδ', ἢ Δοκῆ. ἐ-
 λῆνοι δ' μὴ ἡληρονομάτω
 ἴονον.

SIM. At postrema illa
 fabula quem pronuntiabant
 heredem? num è cognatis
 quempiam? POL. Non
 per Iouem, imò nouitium
 quendam ex formosis illis ado-
 lescentulis, natione & Phrya-
 gem. SIM. Quot annos
 natum Polystrate? POL. Vi-
 ginti ferme. SIM. Iam in-
 telligo quibus obsequijs ille
 te demeruerit. PO. At-
 tamen multò illis dignior
 qui scriberetur hæres, etiam
 si^h Barbarus erat ac perditus,
 quem iam ipsi etià opti-
 mates colunt, captantq;. Is i-
 gitur mihi extitit hæres, iāq;
ⁱ inter patricios numeratur,
 subrafo mentò, barbaroq;
 cultu ac lingua: quin cum
^k Codro generosiorè, ^l Ni-
 reo formosiorè, ^m Vlysse
 prudentiorè esse prædicat.

SIM. Non laboro, vel totius Græciæ sit imperator, si
 libet, modò ne illi potiantur hæ-
 reditate.

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

a MENSÆ Siculis lautiores.] Ea semel de Sicularum delicij: in animos hominum impressa opinio, perpetuo inualuit, quibus olim nihil inquinatius, nec mollius. Plato hanc dictionem vsurpauit. *πολιτικῶν γ.* Athenæus libro 12. copiosè de illis. Macrobius libro Saturnalium septimo: Modum eum seruat qui sui potens est, & in mensa Sicula vel Asiatica. Hæ pro lautus & opiparis leguntur. Luctan. in Demofthenis encomio vocauit Syracusanas, immodicè lautas & opiparas. Syracusani enim opibus adfluentes, conuiuiorum luxui nimium indulgebant. b Ex alienis arcibus opes mihi subscatebant.] Quibus rebus sibi comparauerit diuitias, exponit. c Phaon.] Phaonem à Venere iuuentuti restitutum, exiat epistola Sapphus inter Ouidianas. Is trauciendis viatoribus de ripa in ripam victum sibi quaesitauit. Cumque semel Venerem, nulla promissa mercede transiisset, ignorans quòd dea esset, ab ea vnguenti alabastrum dicitur accepisse mercedis loco, eoq; oblitus omnium formosissimus euasisse, eximiaque pulchritudine cum aliis mulieres Myrteneas, tum precipuè Sappho poetriam ad sui amorem allexisse. d Chio.] Insula matris Aegæi, quæ habet 28. milliaria in circuitu, vnde & laudatissima mastiche adfertur. & Homerus rates Chiu est dicitus. e Acnigmata narras.] obscure loqueris. Nam acnigma, auctore Quintiliano, nihil aliud est quam obscura allegoria. Scrupos veteres appellarunt. f Plorare iussi.] Ita autem Græcos loqui solitos, vt plorare iuberent eos quos à se contumeliosè dimiserent, notum est. Idem in Tragopodagra: *ἔρω δὲ τῶνδ' ἀνδρῶν οἰμῶν λέγω.* Id est, sed omnibus illis nil nisi plorare impero. Idem in primò Necricorum dialogo: *ὄδ' ὄν οἰμῶν λέγω αὐτοῖς πᾶσι ἐμὸν λέγω.* Id est, Tu verò plorare illos meo nomine iube. De hac autem Ipruagasa voce fusus: à nobis scriptum est in collectaneo Adagiorum. g Phrygem.] *Φρυγῆ* gentile, à Phrygia deductum, cuius faminum est Phrygia. Virg. 9. Aeneid. O' verè Phrygiæ, (neq; enim Phryges) ite per alta Dindyma — Phrygia minoris Asia regio, Caria, Lydia,

die, Mysia & Bithynia finitima. Cic. pro Luc. Flacco in testes Asiaticos: Asia vestra consistat ex Phrygia, Mysia, Caria, Lydia. Vtrum igitur nostrum, an vestrum est hoc proverbiū: Phrygem plagis fieri solere meliorem? h Barbarus.] Phryges pro barbaris habiti fuerunt. Ioan. Trezes in historia omnigena, ὡς βεβαίως ἔρωσεν τεῦτοι τοσῶν Ἀργείων: id est, & factus es barbarus tanto tempore apud Troianos commoratus. In Phrygia autem est Troia provincia, cuius caput Ilium fuit, olim regio Priami. i Inter patricos.] Senatorum progenies, quibus plebei opponerantur, Ὀπιτησίδης, k Codro generosiorum.] hinc δὲ δὲ κὸδρος, id est, Codri genus dicitur, qui antiqua prosapia nobilitate illustres sunt, ut Themistius refert. Codrus enim singulari in patriam pietate præcipue nobilis fuit. Nam quum Atticis bellum esset a duobus Dores, præditumque esset oraculo, victoriam penes Atheniensem populum futuram, si rex illorum ab hostibus fuisset occisus: Codrus patriam gloriam sua incolumitate chariorem habens, ignota specie hostem provocavit, & interemptus est. hæc etiam apud Zes nobium interpretati sumus. Hanc rem latè describit oratione aduersus Leocratem Lycurgus, & Velleius Paterculus. l Nireo formosiorum.] Erat omnium Grecorum qui ad Troiam navigarunt speciosissimus: infra tamen Achillem, sed erat imbecillis. m Vlyste prudentiorem.] Fingitur ab Homero vir multa præditus prudentia & facundia: egregius bello, & laborum patientissimus.

ΑΙΑΚΟΥ, ΠΡΟΤΕ-

σλάς, Μεγέλας, ἔξ Πά-
ροσ.

ΑΕΑΚΙ, ΠΡΟΤΕ-

σλάι, Menelai, ac
Paridis.

Iacobo Micyllo interprete.

ΑΕΑΚΙ, ΠΡΟΤΕ-

Τἰ ἀγχοῦ, ὁ Πρωτοσίλας,
ἡ δὲ ἐν ἡλίῳ πεσσοῦρος;
Πρω. ὅτι οὐ τὰ ἄνω, ὡ
Αἰα=

Q Vamobrè, Protefi-
laè, in Helend irru-
ens, strangulas illas

PRO. Quia huius causa,
cccc 3 Aeace,